

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 13 czerwca 2024 r.

Pozycja 138

POSTANOWIENIE

z dnia 10 maja 2023 r.

Sygn. akt Ts 273/21

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Stanisław Piotrowicz – przewodniczący

Michał Warciński – sprawozdawca

Wojciech Sych,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym zażalenia na postanowienie Trybunału Konstytucyjnego z 7 czerwca 2022 r. o odmowie nadania dalszego biegu skardze konstytucyjnej C.T.,

p o s t a n a w i a:

odrzuć zażalenie.

Orzeczenie zapadło jednogłośnie.

UZASADNIENIE

1. W skardze konstytucyjnej wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 15 listopada 2021 r. (data nadania) C.T. (dalej: skarżący), reprezentowany przez pełnomocnika z urzędu, zakwestionował zgodność:

– art. 226 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2020 r. poz. 1444) „w zakresie, w jakim penalizuje znieważenie funkcjonariusza publicznego lub osoby do pomocy mu przybranej, dokonane w piśmie procesowym oraz niepublicznie”, z art. 54 ust. 1 w związku z art. 2 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej;

– art. 41a § 4 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 2072) „w zakresie, w jakim umożliwia pozostawienie bez rozpoznania skarg i wniosków, które zawierają treści znieważające lub słowa powszechnie uznane za obelżywe”, z art. 54 ust. 1 w związku z art. 63 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji.

2. Postanowieniem Trybunału Konstytucyjnego z 7 czerwca 2022 r. (doręczonym pełnomocnikowi skarżącego 14 czerwca 2022 r.) skardze odmówiono nadania dalszego biegu. W uzasadnieniu wskazano, że w ocenie Trybunału Konstytucyjnego skarżący jako ostateczne orzeczenie – w rozumieniu art. 79 ust. 1 Konstytucji – wskazał wyrok Sądu Okręgowego w G. IV Wydział Karny (dalej: Sąd Okręgowy) z 6 listopada 2020 r. (sygn. akt [...]). Wyrok ten został jednak uchylony, a sprawę przekazano Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania wskutek uwzględnienia przez Sąd Najwyższy kasacji złożonej przez oskarżyciela publicznego (wyrok z 26 stycznia 2022 r., sygn. akt [...]). Oznacza to, że wskazany przez

skarżącego wyrok Sądu Okręgowego – na skutek wyeliminowania go z obrotu prawnego – stał się bezprzedmiotowy i tym samym utracił walor ostatecznego orzeczenia w rozumieniu art. 79 ust. 1 Konstytucji oraz art. 77 ust. 1 u.o.t.p.TK. Trybunał uznał, że powyższa okoliczność – w myśl art. 61 ust. 4 pkt 1 w związku z art. 77 ust. 1 u.o.t.p.TK – stanowi samodzielną podstawę odmowy nadania analizowanej skardze konstytucyjnej dalszego biegu.

3. Skarżący wniósł 6 lipca 2022 r. do Trybunału pismo „Zażalenie i wnioski”, w którym „zaskarżył do innego składu Trybunału Konstytucyjnego” postanowienie z 7 czerwca 2022 r. o odmowie nadania dalszego biegu skardze konstytucyjnej.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

1. Stosownie do art. 61 ust. 5 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p.TK) skarżącemu przysługuje zażalenie na postanowienie Trybunału Konstytucyjnego o odmowie nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu. Trybunał, w składzie trzech sędziów, rozpatruje zażalenie na posiedzeniu niejawnym.

2. Zgodnie z art. 44 ust. 1 u.o.t.p.TK w postępowaniu przed Trybunałem Konstytucyjnym zainicjowanym skargą konstytucyjną obowiązuje przymus adwokacko-radcowski. Oznacza to, że skarżący – tak w zakresie sporządzenia i wniesienia skargi konstytucyjnej oraz ewentualnego zażalenia na postanowienie o odmowie nadania dalszego biegu temu środkowi prawnemu, jak i we wszystkich kwestiach pobocznych (wpadkowych) – musi być zastępowany przez adwokata lub radcę prawnego. Na podstawie wyraźnego wyjątku ustawowego (art. 44 ust. 1 *in fine* u.o.t.p.TK) we własnej sprawie może występować jedynie sędzia, prokurator, adwokat, radca prawny, notariusz oraz profesor lub doktor habilitowany nauk prawnych.

3. Pismo skarżącego z 6 lipca 2022 r. zatytułowane „Zażalenie i wnioski” wniesione w sprawie postanowienia Trybunału Konstytucyjnego z 7 czerwca 2022 r. nie zostało sporządzone przez adwokata lub radcę prawnego. Skarżący nie jest także żadnym z podmiotów wymienionych w art. 44 ust. 1 *in fine* u.o.t.p.TK. Okoliczność ta skutkuje odrzuceniem zażalenia na podstawie art. 199 § 1 pkt 3 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 1805, ze zm.) w związku z art. 36 u.o.t.p.TK.

Biorąc powyższe pod uwagę Trybunał Konstytucyjny postanowił, jak w sentencji.